

پنجشنبه 15 اسفند 1392 - 07:12

مردم نظر دادند چه کسانی یارانه بگیرند

قریب به 40 ماه از پرداخت یارانه نقدی به خانوارهای ایرانی در قالب مرحله نخست قانون هدفمندی یارانه‌ها می‌گذرد.

قریب به 40 ماه از پرداخت یارانه نقدی به خانوارهای ایرانی در قالب مرحله نخست قانون هدفمندی یارانه‌ها می‌گذرد.

این روزها با نزدیک شدن به زمان اجرای مرحله دوم قانون مذکور، دولت اعلام کرده طبق مصوبه مجلس بخشی از یارانه‌بگیران به دلیل درآمد مکفی از سال آینده از دایره مشمولان دریافت یارانه 45 هزار و 500 تومانی حذف می‌شوند. اینکه چه میزان و با چه سقف درآمدی قرار است از ابتدای سال 93 یارانه بگیرند هنوز معلوم نیست و حتی برخی مسئولان این مقوله را به پرسش عمومی گذاشته‌اند.

در این میان خبرنگار اقتصادی کیهان به سراغ مردم رفته و نظرات آنها درباره چگونگی اجرای مرحله دوم قانون هدفمندی و نیز سقف درآمدی برای حذف یارانه‌بگیران را جویا شده است.

سرپرست یک خانواده 4 نفره معتقد است: شیوه فعلی پرداخت یارانه که به همه مردم اعم از فقیر و غنی داده می‌شود صحیح نیست اما آنچه مهم است اینکه اگر قصد تغییر این رویه را داریم چگونه می‌خواهیم آن را اجرا کنیم.

شیشه‌گر می‌افزاید با توجه به اینکه هزینه‌ها در شهرها خصوصاً تهران بسیار بالاست و حتی با حقوق 2 میلیون تومان به سختی می‌توان از پس هزینه‌های بالا درآمدی برای حذف یارانه‌بگیران ساز و کارهای دقیقی را طراحی کنند تا خدای ناکرده ظلمی در حق مظلومی صورت نگیرد.

وی ادامه می‌دهد سؤالی که مطرح است اینکه مسئولان ذیربط چگونه و از چه راهی می‌خواهند نیازمندان واقعی دریافت یارانه را شناسایی کنند، سقف و کف درآمدی برای حذف یارانه چه اعدادی باید باشد؟ آیا صرف اینکه فردی دارای وسیله نقلیه یا منزل زیر 100 متر است می‌تواند دلیلی برای حذف یارانه او باشد؟ آیا نباید هزینه‌های زندگی در کلان‌شهرها را در نظر گرفت؟ آیا با توجه به افزایش قیمت حامل‌های انرژی که از همین روزها افزایش تعرفه آب و برق شروع شده نباید مسئولان به فکر جبران این گرانی‌ها باشند؟ آیا صرف اینکه مسئولان بگویند قرار است منابع درآمدی خرج سلامت مردم شود می‌تواند توجیه‌قابلی برای حذف یارانه خانواده‌های 4 نفره باشد؟

این شهروند معتقد است که مدیران اجرایی باید تمامی این سؤالات را در نظر بگیرند و پس از دریافت پاسخ‌های منطقی و اتخاذ تصمیمات مناسب اقدام به اجرای مرحله دوم کنند. زیرا در غیر این صورت مشکلات عدیده‌ای گریبان دولت را خواهد گرفت که رهایی از آنها به این آسانی نخواهد بود.

آقای خدا مراد رحمتی، بازنشسته یکی از سازمانهای دولتی می‌گوید: به نظر من افراد مستحق دریافت یارانه 7 گروه هستند، افراد تحت پوشش سازمان بهزیستی و کمیته امداد، بازنشستگان دولت، بازنشستگان تأمین اجتماعی، کارمندان شاغل دولت در مشاغل غیر مدیریتی، کارمندان جزء بخش خصوصی، کشاورزان جزء و رانندگان تاکسی.

وی اضافه کرد: سایر افراد مانند کسبه، بازاریها، شغل‌های واسطه‌گری و مشاغل نامشخص که با نام شغل آزاد خود را معرفی می‌کنند را باید از زمره دریافت کنندگان یارانه خارج کرد، زیرا این افراد و سایر مشاغلی که خدمات خود را در مقابل دریافت وجه به مردم ارائه می‌کنند، با شنیدن شایعه گرانی زیان خود را از طریق بالا بردن قیمت‌ها جبران می‌کنند.

آقای رضا مرادی گودرزی کارمند یکی از ادارات دولتی می‌گوید: در مؤلفه تعیین مبنای این که چه کسی نیازمند دریافت یارانه است و چه کسی نیست باید حداقل چندین مؤلفه از قبیل هزینه‌های اجاره خانه، تحصیل فرزندان، خورد و خوراک، حمل و نقل، بهداشت و درمان، امور فرهنگی، مهمانی و هزینه مسافرت را در نظر گرفت.

وی افزود: اگر بخواهیم این هزینه‌ها را آنالیز کنیم درآمد ماهیانه حداقل 2 یا 3 میلیون تومان پاسخگو خواهد بود، پس باید بینیم چند درصد از افراد جامعه ما بالای 3 میلیون تومان در ماه درآمد دارند.

وی اظهار داشت: البته درآمد یک سری از مشاغل که ثبت شده‌اند کاملاً مشخص هستند مشکل دولت مشکل مشاغلی

است که ثبت نشده‌اند حتی قوانین مالیاتی نیز تاکنون نتوانسته با آنها برخورد قانونی داشته باشد که تعداد این افراد نیز در جامعه کم نیستند.

خانم منیژه ذوالفقاری معلم می‌گوید: با استفاده از اطلاعات اداره آمار، ثبت و مالیات بسیاری از افراد قابل شناسایی هستند، از این طریق می‌توان مشخص کرد که مثلا افراد ساکن بالای شهر چه کسانی و با چه مقدار درآمد هستند، افراد پایین‌شهر کدامند، کارگر و کارمند کیست تاجر و بازاری چه کسانی‌اند.

وی گفت: البته این موضوع بسیار مهم نیاز به کار کارشناسی و تدبیر دقیق دارد که دولت در آیین‌نامه اجرایی قانون هدفمندی یارانه‌ها باید مدنظر قرار دهد که این آیین‌نامه نیازمند اجرای بسیار مدبرانه‌ای است تا منجر به نارضایتی مردم نشود و مشکل سبد کالایی پیش نیاید.

آقای سیدحسین حامدی دانشجو می‌گوید: در مورد این که همه مستحق دریافت یارانه نیستند و باید یارانه به نیازمندان واقعی برسد اکثر مردم اتفاق نظر دارند ولی این که چه کسانی مستحق هستند و می‌توانند از یارانه استفاده کنند، اختلاف نظر وجود دارد.

وی اضافه کرد: متأسفانه با توجه به نشانه‌هایی که دیده می‌شود این مطلب به ذهن متبادر می‌شود که هنوز سازوکاری مهیا نیست که بتوان با استفاده از آن نیازمندی واقعی از غیرواقعی تشخیص داده شود، هنوز تورم آنقدر پایین نیامده که فشار مالی ناشی از حذف یارانه‌ها همه را حتی اغنیاء را دچار مشکل نکند.

وی ادامه داد: آیا برآستی به جز اعتماد کردن به افراد می‌توان متوجه شد که چه کسانی درآمدهای بالای خط رفاه دارند و چه کسانی زیر خط فقر هستند، چگونه می‌توان مشخص کرد که خانواده کوخ‌نشینی که تحت پوشش هیچ یک از ارگانهای خیریه نیست، نیازمند است و اشخاصی مثل بابک زنجانی‌ها که هیچ اداره مالیاتی و یا اداره ثبتی از اموال آنها خبردار نیستند بالاتر از خط رفاه زندگی می‌کنند و نیازمند یارانه نیستند.

خانم فاطمه کسری‌پور، کارمند می‌گوید: خودم و شوهرم کارمند هستیم بطور متوسط جمعا هر دو نفرمان 3 میلیون تومان حقوق می‌گیریم دوست هم داریم که به دولتمان کمکی کرده باشیم و از دریافت یارانه انصراف دهیم ولی با این خرج و مخارجی که هست آیا می‌توان این کار دلیرانه را انجام داد؟ آیا یک کارمند می‌تواند بیشتر از این صرفه‌جویی کند و با بسیاری از لذتهای زندگی مبارزه کند؟

وی اظهار کرد: البته ما قصد داریم اگر بشود خودم و همسر از دریافت یارانه انصراف بدهیم ولی به مسئولین توصیه می‌کنم راه حل عاقلانه‌ای برای این کار پیدا کنند تا حق به حقدار برسد و جامعه دچار التهاب نشود، چون ما هنوز از تحریم‌ها خارج نشدیم و گرانی‌ها و تورم روز بروز فشار خود را بر جامعه و مردم بیشتر و بیشتر می‌کنند.

آقای تیمور محمدی می‌گوید: برنامه دولت برای پرداخت یارانه به دهک‌های مختلف باید بر اساس بررسی‌های دقیق و کارشناسانه باشد.

این در حالی است که درآمدهای گروه‌های مختلف جامعه به طور دقیق و شفاف نیست. گروهی برای فرار از مالیات به اقتصاد زیرزمینی روی می‌آورند و با کارهای دلالی و واسطه‌گری هیچ‌گونه سهمی در پرداخت مالیات به خزانه دولت ندارند لذا بر این اساس انتخاب این که به چه کسانی یارانه تعلق می‌گیرد و به چه افرادی تعلق نمی‌گیرد کاری سخت و دشوار خواهد بود. این که دولت رقمی را معادل 2 میلیون تومان برای درآمد افراد به منظور انتخاب یارانه‌بگیران انتخاب کند کاری کارشناسانه نیست زیرا که زندگی در کلانشهرها با هزینه‌های بالا، با زندگی در شهرهای کوچک و یا روستاها با هزینه‌های کم بسیار متفاوت است و این می‌تواند از عدالت به دور باشد. از این رو نباید در حذف یارانه برخی افراد و افزایش یارانه به افراد دیگری که فعالیت‌های اقتصادی آنها شفاف و روشن نیست عجله کرد بلکه باید ابتدا زیرساخت‌ها را فراهم کرد و سپس به تعیین گروه‌های نیازمند و یا بی‌نیاز اقدام کرد.

امیرعلی احمدی استاد دانشگاه نیز می‌گوید: عموم جامعه دارای درآمد ثابت نیستند و هیچ آمار دقیق و واقعی از درآمدهای مردم وجود ندارد. وضعیت کارمندان دولت، کارگران و کارکنان بخش خصوصی مشخص است. ولی دولت قادر به شناسایی دلان، صاحبان درآمدهای بادآورده که مالیات هم نمی‌پردازند نیست. از سوی دیگر بعد خانوار بسیار مهم است، دولت چگونه می‌خواهد یک خانواده 4 نفره را با یک خانواده 7 نفره از هم جدا کند و یارانه به آنها بپردازد. یک وقتی است آن خانواده 7 نفره همگی شاغل هستند ولی در خانواده 4 نفره فقط پدر شاغل است، شاید دولت خانواده 7 نفره را مستحق دریافت یارانه بداند، بنابراین دولت باید برای تعیین سقف درآمد خانوار، هزینه‌های افراد را مشخص کند.

یک نظر متفاوت

آقای سیدزاده می‌گوید: به نظر من دولت به جای پرداخت یارانه نقدی و یا کمک‌های غیرمستقیم نظیر ارائه سبد کالا که هم حضور دولت را در اقتصاد پررنگ‌تر می‌کند و هم هزینه بیشتری را می‌طلبد، بهتر است توان خرید و بنیه اقتصادی مردم را تقویت کند.

هزینه‌های بسیاری بر دوش اقتصاد کشور سنگینی می‌کند که نقدینگی و عدم رونق تولید از نمودهای بارز آن است و سیاست‌های دولت یعنی پرداخت یارانه نقدی و ارائه سبد کالا دقیقا در راستای تقویت این دو مولفه حرکت می‌کند.

وی معتقد است: دولت باید با رونق تولید و ایجاد رقابت در بین تولیدکنندگان و بالا بردن قدرت خرید مردم، وضعیت اقتصادی کشور و مردم را رونق دهد.

بنابراین گزارش، به علت کمبود جا نمی‌توان صحبت‌های همه مخاطبانی را که با آنها گفت‌وگو شد، منتشر کرد. اما با جمع‌بندی صحبت‌ها و نظرات مخاطبان این گزارش باید گفت، بسیاری از مردم که نیازمند واقعی دریافت یارانه می‌باشند این روزها نگران وضعیت خود هستند و به نظر می‌رسد دولت باید بهترین راهکار را برای موضوع پرداخت یارانه نقدی اجرایی نماید. اکثر کسانی که در این گفت‌وگو شرکت داشتند، قشر کارمند و کارگر بودند که دولت باید به آنان توجه ویژه داشته باشد، البته اقشار دیگر از این قاعده مستثنی نیستند و نیازمند توجه هستند. اما صبر می‌کنیم تا ببینیم دولت یازدهم از این گردونه چگونه عبور خواهد کرد.